

Ne félj kicsi független sajtó, mutasd a tenyered!

2025 május 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Régi kocsmai bölcsesség, hogy annak piros a tenyere, aki szellentett.

Persze tudjuk, hogy nincs ilyen élettani összefüggés, de a tapasztalat azt mutatja, hogy ebben az esetben mindenki röhögve csapja ki a tenyerét az asztalra – kivéve azt, akinek van mit takargatnia. Takargatnivaló pedig b?ven akad – legalábbis ezt mutatják a reakciók. Mert láss csodát: mindenki tenyerét az asztalon látjuk, kivéve azokat, akik „szabad" feliratú pólóban pózerkednek nap mint nap.

A „független sajtó" – ezt a m?vésznevet használja a szodomita propaganda – háza táján most nagy a sírás-rívás. A mártíromkodás és az áldozati póz soha nem látott méreteket ölt. Pedig csak azt kellene megmutatniuk, honnan jön a pénz. Az egyszeri járókel? még rosszra is gondolhat – s?t, egyenesen sumákolást is feltételezhet –, ha azt látja, hogy az áruház kijáratánál valaki pánikszer? kapkodásba és méltatlankodásba kezd, amikor észreveszi, hogy felszerelték az áruvédelmi kaput, míg mások tudomást sem véve róla, teljes magabiztossággal sétálnak ki azon. Akkor valami csak van.

Van hát! Itt, kérem, diktatúra honol. Nem is akármilyen: lemaradt diktatúra. Úgy értem, van még hova fejl?dnie, ha olyan olajozottan m?köd? kíván lenni, mint például az Egyesült Államokban, ahol a 444 (666) meg Ács Dani most nem azon idegeskedne, hogy meg kell mutatni a bukszát, hanem azon, hogy mi lesz holnap az ebéd, és mennyire lesz fickós az examerikai futballista cellatárs, akit a többiek csak úgy hívnak a háta mögött: Mr. Farönk. Már akiket altatott már el?z?leg a mellén.

Amerikában ugyanis a FARA-törvény (Foreign Agents Registration Act) lehet?vé teszi, hogy vizsgálják:

> **Ha valaki más ország érdekében végez politikai tevékenységet anélkül, hogy ezt bejelentené a hatóságoknak, b?ncselekményt követ el.**
>
> **Ha szándékosan és megtéveszt?en jár el, pedig akár öt év börtön és pénzbüntetés is kiszabható.**

Ugyan nem állítom tényszer?en, hogy a 444 esetleg más országok titkosszolgálataitól kapott volna meg olyan jelentéseket és dokumentumokat, amelyek más úton nem kerülhettek volna hozzá (az a bizonyos kézremeg?s dokumentumlengetés – hogy csak egyet említsek) –, de azt kijelenthetem, hogy ott most lenne mit megmagyarázniuk.

A példaként emlegetett demokráciák közül Németországot se felejtsük ki – oda is sokat kell még n?ni. ?k például megoldották, hogy ne legyen szekértáborokra szakadt sajtó, mint nálunk: ott szodomita propaganda van, oszt' jó napot! Persze néha a bátrabb civilek próbálnak Facebookon vagy itt-ott kicsit kilógni a sorból, de akkor meg *Ein, zwei, Polizei!* lesz a nóta vége. Szóval a mi diktatúránk még nagyon gyerekcip?ben jár.

Engedjék meg nekem, hogy itt vessek közbe egy példát: a Majka nev? forradalmár esetét, aki úgy tudja, hogy itthon kiesnek az ablakon, akik kritizálják a kormányt. De azért ebben a nagy diktatúrában a cége csak keresett 783 millió forintot. És ez csak a tavalyi év! Az idei számokat még nem ismerjük – ahogy a cukrásztól bevasalt tízezer forint sincs még benne. (Utóbbi irónia, miel?tt engem is feljelent a fóti Navalnij.) **Közbevetés véget ért, zárójel bezár.**

De egyszersmind ne legyünk rosszhiszem?ek. Lehet, hogy nem úgy van az, ahogy látszik, hanem csak pechesek a fiúk, lányok és egyebek. Lehet, hogy csak a véletlen abszurd játéka, hogy némely „független" újságírót már kamerák el?tt is név szerint üdvözöl a CIA. Mint ahogy az is el?fordulhat, hogy bizonyos dokumentumokat rendre a Margit körúti 444 felé fúj a szél – pláne, ha ott is, meg a CIA-nál is nyitva van az ablak, és kereszthuzat van.

Lehet, hogy a szabad, független sajtó munkatársai tök véletlenül mindig csak professzorokba, meg esztétákba futottak bele a migrációs válság idején, míg a nyugati párhuzamos társadalmak kialakulásáról meg azért nem tudtak, mert épp a nagy tisztelet? Louis Farrakhan tartott beszédet a tévében, ezért a No-Go zóna átmenetileg kihalt.

Ne foglalkozzunk azokkal a hangokkal, akik azt állítják, hogy épp az volt a dolguk, hogy egy hazug és torz képet alakítsanak ki a nyugati társadalmakról – ahogy elvtársaik is teszik a teljes Nyugaton, részegységekre lebontva, ahogy bábelista nagyuraik megálmodták a sátáni sakktábla felett. Ilyen nincs. Ez mese.

Természetesen az is csak a véletlen m?ve lehet, hogy Zelenszkij elnök úr el?bb a stúdióban, majd az ukrán elnöki hivatalban is megkapta Ukrajna igazságos, bölcs és egyben tévedhetetlen szerepét, aki nem tud hibázni. Ez spontán. Mint a Netflix által gyártott – majdnem propagandát mondtam – dokumentumfilm, ahol az elnök úr olyan közvetlen, hogy a metróban ad interjút, ahol ötpercenként, de két órán át újabb metrókocsi száguld el a háttérben – mit ad Isten – ugyanazokkal az utasokkal.

Szintén a véletlen m?ve lehet, hogy a máskor oly éles szem? Ács Dani meg a többi „szabad” nem akarták meglátni a másfél ásónyom széles horogkeresztet az azovos h?sök testére tetoválva, vagy a gyomron rugdosott civileket, akiket derék példakép ukránjaink olyan kisbuszokba tuszkoltak, amikr?l a Mónika Show pitbullja és Vámpír Ági csak álmodozhatnak.

Itt is figyelmen kívül kell hagyni azokat a hangokat, akik bárminem? narratívát vagy tudatipari agymosást említenek. Hazudnak.

Mint ahogy azok is hazudnak, akik szóvá teszik, hogy ennek a „szabad” m?vésznev? szodomita propagandának valahogy mindig épp ugyanaz a véleménye, mint az amerikai demokratáknak és azok brüsszeli h?béreseinek. De valahogy mindig. Nem kel úgy fel nap, hogy ne Magyarország legyen a legrosszabb, legszégyenletesebb ország; hogy ne mindig mások – legtöbbször ócska, korrupt cs?dtömegek – el?tt kelljen hajbókolnunk; hogy ne mindig ugyanazt az élet- és istenellenes szart kelljen olvasnunk és tolerálnunk, amit nagy függetlenségükben és elfajzottságukban pihenés nélkül tolnak, miközben Szabó Tímea már vissza sem utasítja a vádakat, hanem egy „és akkor mi van?” pecséttel névre veszi azokat.

Na most mi mást lehetne hát a megszeppent szodomita propagandának mondani?

Ne félj, kicsi Ács Dani,
ne félj, kicsi szodomita propaganda –
mutasd a tenyered!

Ábrahám Róbert - www.pestisracok.hu

Ajánló